

COMPUTER TRENDS

COMPUTERTRENDS.HU

**KPMG – KERESIK
A HELYÜKET
A SZOLGÁLTATÓ-
KÖZPONTOK**

**CHARAF HASSAN –
MEGÚJULÁSRA
KÉSZÜL
A MŰEGYETEM**

**HRP, A KKV-K SZAKÉRTŐ
DISZTRIBÚTORA**

PÁL IMRE
HRP Europe Kft.

2024. július 10. I. évfolyam 7. szám

24007

9-773004-123006

Ára: 990 Ft

Megújulásra készül a Műegyetem

A modellváltás nem cél, de az egyik eszköze lehet a BME megújulásának. Az intézmény új vezetője az elengedhetetlen fenntartói lépések mellett házon belül is számos sürgős változást szorgalmaz a működőképesség fenntartása érdekében. Merész célt tűzött ki maga és munkatársai elé: a Műegyetem a következő évtized elejére kerüljön be Európa top 100 felsőoktatási intézménye közé.

Július 1-jétől Charaf Hassan személyében új rektora van a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemnek (BME). Noha a Villamosmérnöki és Informatikai Kar (VIK) legutóbbi dékánja nehéz helyzetben vette át az intézmény vezetését, és tisztában van vele, hogy céljai eléréséhez küzdelmes út vezet, mégis egyértelműen bizakodó. Elképzeléseiről, terveiről röviddel a megválasztása után nyilatkozott a lapunknak.

ComputerTrends: Melyek a hivatalba lépését követő legsürgetőbb tennivalók?

Charaf Hassan: Az egyetemnek több területen meg kell újulnia. Hangsúlyozottan azért mondom megújulást, és nem megújítást, mert a megújulás mindig belső akaratból ered. Nálunk is ez a helyzet: felismertük, hogy melyek a gyenge pontjaink, és teszünk annak érdekében, hogy ezek minél hamarabb megszűnjenek, ugyanis az egyetem működése a jelenlegi formában nem folytatható. Ez a működési modell gátja a fejlődésnek, de még a szinten tartásnak is. Az államháztartási törvény, a vagyonkezelési és központosított közbeszerzési szabályok, a kellő finanszírozás hiánya megfojtanak minket, nem teszik lehetővé az észszerű gazdálkodást, akadályozzák a versenyképességet. Új működési módra kell áttérnünk, ám a megoldást nekünk magunknak kell megtalálnunk. Össze kell fogunk, több lehetőség áll előttünk, mihamarabb ki kell dolgoznunk azok részleteit, majd közösen kell választanunk.

CT: Dékánként sok változást ért el a VIK-en. Mondhatjuk, hogy amit „kicsiben” már megoldott, most egyetemi szintre emeli?

ChH: Sajnos nem oldottunk meg mindent, inkább úgy fogalmaznék, hogy elindítottunk pozitív folyamatokat. Mondok egy példát. Korábban a karon volt tíz, nagy önállósággal rendelkező tanszék, valamint egy dékán, aki – hivatala közreműködésével – tulajdonképpen asszisztált a tanszéknek. Ezt a gyakorlatot megfordítottuk: ma a döntések központilag, a tanszékvezetői értekezleteken, a kar menedzsmentje részéről születnek, majd az eredményről a tanszék tájékoztatást

kapnak. Másképpen fogalmazva: a központ szolgáltatásokat nyújt a tanszéknek. Számos dolgot lehet megújítani, hatékonyabbá tenni. A dékán, illetve a rektor legyen igazi vezető, aki szükség esetén képes a megfelelő erőforrásokat behozni. Ahhoz, hogy változás legyen, több energiát kell befektetni, a plusz energiák mozgósításához pedig a fenntartónak mélyebben kell a zsebébe nyúlni.

CT: Van valami konkrét, időponthoz köthető cél, amit a tervbe vett változtatásokkal el szeretne érni?

ChH: Az a vízióm, hogy 2032-re, a BME 250. születésnapjára egyetemünk kerüljön be Európa top 100 felsőoktatási intézményébe. Szerintem ez reális cél. Ehhez azonban megfelelő működési és finanszírozási modell kell. A jelenlegi, merev keretek között nem lehet fejlődni. A sikeres továbblépés legfontosabb tényezője, hogy az államot partnernek tekintjük ebben a folyamatban. Lehet, hogy a külső adottságok miatt modellt kell váltanunk, de az nem cél, hanem egy eszköz, ami hozzásegít minket a vízióink megvalósításához. A BME-n minden adottság – értékes múlt, tudás, tapasztalat, megfelelő méret – megvan, hogy feljussunk a csúcsra. Ha valaki úgy gondolja, hogy túlzottak, irreálisak a céljaim, szeretném a figyelmébe ajánlani Széchenyi István gondolatait: „Merjünk nagyok lenni, s valóban nem olyan nehéz, de legyünk egyszerűs mind bölcsék is!”

CT: Van olyan egyetem a világon, amit követendő példának tekint?

ChH: Sokat tanulmányoztam a nagy elismertségnek örvendő, egyesült államokbeli MIT anyagait. Pénzügyi jelentésükből kiderül, hogy az intézménybe komoly összegek folynak be tandíjából, szabadalmakból, spin-off cégektől, jogdíjakból stb. A BME-n ez a szám rendkívül kicsi. Ezen drasztikusan szeretnék változtatni. Ahhoz azonban, hogy jó irányba forduljanak a dolgok, hogy a fontos mutatókban Európa átlaga fölé kerüljünk, az államnak is invesztálnia kell. Emellett természetesen nekünk is bőven van tennivalónk. Nagyon fontos például, hogy a jelenleginél több külföldi hallgatót

Új működési módra kell áttérnünk, ám a megoldást nekünk magunknak kell megtalálnunk.

EXKLUZÍV

CHARAF HASSAN,
a Budapesti Műszaki
és Gazdaságtudományi
Egyetem
rektora

EXKLUZÍV

befogadó, jól működő felsőoktatási üzletágat hozunk létre, hiszen ez mindenütt a világon profitábilis terület. Vállalom az üzleti gondolkodást, sőt büszke vagyok rá. Korábban, a dékánuságom elején ért már ezért kritika, de álláspontom nem változott. Vannak támogatóim, hiszen a rektorválasztáson a Szenátus több mint kétharmada bizalmat szavazott nekem.

CT: Az utóbbi időben milyen arányban járultak hozzá az egyetem bevételeihez az ipari együttműködésekben származó pénzek?

ChH: Ez az egyik fájó pontom. Kétségtelen, hogy az egyes tanszékek lehetőségei eltérőek, változnak a divatszakmák, de sajnos még az utóbbi időben szerencsés helyzetbe került informatikában sem lehetünk elégedettek a számokkal. Tény, hogy az elmúlt években, egyetemi szinten, összességében csökkenő tendenciát figyelhettünk meg. Az ok egyszerű: az egyetem rugalmatlansága. Egy államháztartási intézménynél még akkor is több hónapig tart a szerződéskötés, ha beáramló pénzekről van szó. Ez a helyzet nem fenntartható, hiszen az egyetem működéséhez szükséges pénzügyi háttérrel elő kell teremteni. Ennek meghatározó hányadát képezik a közalkalmazotti bérek, de égető szükségünk van egyéb forrásokra is. Az új menedzsmentnek azon kell dolgoznia, hogy ez minél hamarabb megvalósuljon. Számokkal fogjuk alátámasztani partnerünknek, az államnak állításainkat és jogos elvárásainkat, miközben a magunk részéről mi is megteszünk mindent, hogy erőnkhez és képességeinkhez mérten, megfelelő üzleti gondolkodással hozzájáruljunk az egyetem pénzügyi stabilitásához. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani az iparnak az eddigi együttműködésért. Feltett szándékom, hogy a jövőben számottevően megnöveljem az egyetem ipari megbízásokból származó bevételeit.

CT: Az elmúlt hónapokban sok mindent lehetett olvasni a sajtóban a BME kilátástalan helyzetéről. Ezt a fenntartónak szóló üzenetként is fel lehetett fogni, nem?

ChH: Én nem dacból és nem a sajtóban szeretnék üzengetni. Az effajta magatartás nem tesz jót a Műegyetemnek. A rektor feladata, hogy harcoljon, vitatkozzon, tárgyaljon és kommunikáljon, a kancellár úrral együtt. A miénk a felelősség és a döntés is. Természetesen minden vezetőnek megvan a maga feladata, a számonkérés mindenkire érvényes.

CT: A vezetőkre is vonatkozó változások miatt nem számít némi ellenállásra?

ChH: Nem csak kisebb, hanem nagyobb konfliktusok is lehetnek. Türelmes vagyok, felkészültem rájuk. Engem választottak rektornak, a rektori programom ismert. Meggyőződésem, hogy egy vezetőnek nem elég, ha kiváló kutató vagy remek oktató. Ahhoz, hogy egy tanszék, egy kar vagy egy egyetem működőképes legyen, nélkülözhetetlen az üzleti elemeket tartalmazó menedzsmentszemlélet is.

CT: Most, hogy rektor lett, mi lesz a sorsa a VIK-nek és az ön által vezetett tanszéknek?

ChH: Az egyetemi szabályzatok egyértelműek. Amint megválasztják a VIK új vezetőjét – várhatóan az ősz elején –, átadom a dékánuságot. Addig párhuzamosan látom el a két feladatot. Ami az Automatizálási és Alkalmazott Informatikai Tanszék (AUT) illeti, dékánként már csak formálisan voltam, illetve vagyok tanszékvezető. Amint a kollégák teljesen felkészültek, nemcsak az operatív részt adom át, hanem formálisan is új vezetője lesz a tanszéknek. Noha a karon és a tanszéken is vannak még megoldatlan feladatok, büszke vagyok az elért eredményeinkre. Rektorként sem a VIK, sem az AUT életébe nem akarok beleszólni, de ha látom, hogy valami rossz irányba megy, nem hagyom majd szó nélkül.

CT: Folytatja az oktatást és a kutatást?

ChH: Az oktatásról semmiképpen sem szeretnék lemondani, de kutatni biztos nem fogok.

CT: Számos szakmai szervezet tagja, elnökségi tagja. Megtartja ezeket a tisztségeit?

ChH: Tanszékvezetőként, dékánként több szakmai szervezet munkájába kapcsolódtam be, hallattam a hangomat szakmapolitikai kérdésekben, és ez jót tett a VIK-nek. Ezt szeretném kiterjeszteni az egyetemen: célom, hogy a Műegyetem kulcsszereplő legyen az összes, kompetenciánkba eső szakmapolitikai formációban. Természetesen minden korábbi tisztségemet nem tudom megtartani, de a kulcspozíciókat, így például a HUN-REN Irányító Testületét semmiképpen sem hagyom el. Szintén megtartom a mandátumomat azokban a koalíciókban, ahol szakmapolitikával foglalkozunk. Arra törekszem, hogy a BME az ország kompetencia- és erőforrásközpontja legyen. Ehhez nem elég csendben a szakma csúcsán lenni, ehhez hallatni kell a hangunkat. Jó hír, hogy egyetemünk megítélése kormányzati körökben egyértelműen pozitív. Erre építhetünk. **CT**

Arra törekszem, hogy a BME az ország kompetencia- és erőforrásközpontja legyen. Ehhez nem elég csendben a szakma csúcsán lenni, ehhez hallatni kell a hangunkat.